

USCA

POST

KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE

Redactie: A. van Herk Tel. 030-881741
Livingstonelaan 249 - 3526 HG Utrecht
September 1988 ISSN 0922-0089 Nummer 40

TIEN JAAR NIEUWE WERELD BOEKERIJ
1978 - 16 SEPTEMBER - 1988

"Klein Beginnen" noemde wijlen Simon Carmiggelt zijn eerste bundel in boekvorm. Er zijn nog vele bundels gevolgd in de veertig of meer jaren van zijn auteursleven.

Voor de eerste jaren van onze Nieuwe Wereld Boekerij zou het gezegde "Klein Beginnen" ook hebben kunnen gelden, maar dat had men ons in 1978 toch niet moeten zeggen.

Want met de 37 titels plus 26 bijna complete A.P.S. Jaargangen uit de nalatenschap van C. V. ten Brink, door ons "overgenomen voor een appel en een ei", waren wij heel, heel blij. Het eerste jaar werd gestart met een vijftal uitleningen.

Hoe groot moet onze vreugde dan in 1988 wel zijn met 328 geregistreerde titels en 86 uitleningen in ons tiende Boekerij-seizoen? Heel groot! En ons "vreugde opnemingsvermogen" is nog niet uitgeput. Er kan nog meer bij!

Eerder werd al eens gezegd en geschreven dat de Nieuwe Wereld Boekerij ons rijkste

bezit was en nog steeds is. Dat bedoelen wij niet in materieel opzicht (al is dat óók het geval), maar wij doelen vooral op de enorme hoeveelheid kennis die in de vele duizenden bladzijden geborgen is. De laatste tijd wordt er nogal eens op gewezen hoe groot het door ons bestreken verzamelgebied is en hoeveel mogelijkheden er zijn om zich te specialiseren. Sterker nog, dat laatste is zelfs nodig, omdat de totale capaciteit voor vrijwel iedere verzamelaar te groot is. En daarbij is onze Literatuur een machtig hulpmiddel.

Uw Boekerijbeheerder is ons oud-bestuurslid de heer Woortman nog altijd dankbaar, dat hij hem 4 of 5 jaar geleden het advies gaf om eens wat boeken mee te brengen naar de bijeenkomsten, ze daar uit te stallen en "aan de Leden" te brengen. Dat heeft heel goed gewerkt en ik hoop daar nog geruime tijd mee door te gaan.

Op 10 september a.s. zijn wij van plan, vanwege het tienjarig jubileum van de Boekerij, met een extra grote "Expositie van Titels" te komen, en wel uitsluitend met de nieuwe aanwinsten, zoals die in het 2e Supplement op de Boekerijlijst vermeld zullen staan, dat hopelijk komende herfst in uw bezit zal komen.

Uiteraard gaan wij niet bij de pakken (met boeken) neerzitten, maar blijven we streven naar een verdere groei van onze Boekerij.

Met onze Boekerijcommissie zullen we blijven speuren en zoeken om de juiste aanwinsten te vinden. Ons Bestuur staat ons daarbij financieel ter zijde.

Van u, Leden, waren er al ruim zestig, die één of (meestal) meer malen een Titel leenden. En dat mogen er van ons nog (veel) meer worden!

Uw Boekerijbeheerder,
Augustus 1988 A. van Hulst

EEN MISMAAKTE CANADESE STAATSBURGER

De zegel van 4 cent, die op 1 juli 1947 werd uitgegeven om de 80ste "verjaardag" van Canada luister bij te zetten (Scott 275) had nog een ander doel. Op de dag van uitgifte werd namelijk het Canadees Staatsburgerschap ingesteld. Voordien waren Canadezen Brits onderdaan. En dat belangrijke feit werd met deze zegel nog eens extra wereldkundig gemaakt.

Hij heeft de bijnaam verworven van de "Boy Scout Stamp", de Padvinderzegel. Afgebeeld is namelijk een man (blijkens het inschrift een citizen/citoyen, dus een burger) wiens rechterhand twee vingers mist. De resterende drie lijken de padvindersgelofte af te leggen.

Dat die vreemde tekenfout niet aan de ontwerper, Alan E. Beddoo, te wijten was, doch aan een minder geslaagde ingreep van graveur en drukker, is duidelijk geworden uit een brief die Beddoo in februari 1965, dus twintig jaar later, heeft geschreven aan een vereerder die om zijn handtekening had gevraagd op een postzegel.

Deze brief is onlangs - na 23 jaar - in de openbaarheid gekomen en Larry McInnis heeft in zijn rubriek "Canada" in "Linn's Stamp News" van 27 juni j.l. een aantal details daaruit bekendgemaakt, die wellicht ook u zullen interesseren.

Beddoo heeft in de tweede wereldoorlog als luitenant-ter-zee gediend bij de Koninklijke Canadese Marine. Voorts heeft hij een boek geschreven over de Canadese heraldiek. Voor de postzegel in kwestie hadden de Posterijen een prijsvraag uitgeschreven voor het beste ontwerp. Voorzover Beddoo zich

nog wist te herinneren, mochten daaraan vijf kunstenaars deelnemen. De prijzen waren 300, 200 en 100 dollar, helemaal niet zo kinderachtig voor die tijd.

Beddoe won de eerste prijs met de tekening van een jongeman, die in zijn opgeheven rechterhand een rode maple leaf, het symbool van Canada, hield en daarnaar opkeek. Onderaan stond "Canada / Postes-Postage" en bovenaan, naast de maple leaf, "Citizen / Citoyen". De symboliek is duidelijk: "Jong Canada verkondigt zijn nieuwe status als Canadees Staatsburger".

Maar wat er toen allemaal ging gebeuren, is nauwelijks te geloven. Om te beginnen werd de zegel niet, zoals de ontwerper had gewenst, in twee kleuren gedrukt, maar in één: donkerblauw, bij de Canadian Bank Note Co. Verder vond de heer, die bij de Posterijen over deze zaken ging, die maple leaf maar niks. Daarom liet hij die door de graveur van de Bank Note Company doodleuk wegnemen. Daarbij moest de hand, die nu niets meer vasthield, worden bijgewerkt en kennelijk konden er voor de arme man maar drie vingers op overschieten. Bovendien kreeg hij, omdat hij nu niet meer het oog gericht hield op de maple leaf, een nieuw hoofd, ferm de wereld in kijkend, en dat viel - misschien als compensatie - te groot uit voor zijn lijf. Bovendien verhuisden de inschriften naar andere plaatsen op de zegel.

Al met al was de nieuwe staatsburger niet zo best gelukt, en natuurlijk kreeg de filatelie dat in de gaten. Soms niet helemaal goed, want in Glen Hansen's Guidebook and Catalogue of Canadian Stamps van 1971 staat dat de man aan zijn linkerhand maar drie vingers heeft, en dat is echt niet zo.

Beddoe was razend. Het was zijn ontwerp niet meer, vond hij. Hij verzocht de Posterijen

niet bekend te maken dat hij de zegel had ontworpen. Maar ook toen lekten de departementen soms al en zo kwam de wereld 't toch te weten. In zijn brief van 20 jaar later schrijft hij gelaten: "Ach, waarom zal ik er nog drukte over maken. Ik heb het geld ervoor aangenomen toen."

Maar hij heeft nooit meer voor de Post gewerkt.

NIEUW: AMERIKA-ZEGELS

In Europa kennen wij sinds lang de door de CEPT-landen uitgegeven Europazegels. Sinds 1911 kent ook Amerika een dergelijke organisatie van landen op het westelijk halfrond, de UPAE, Union Postale de las Americas y España, in het Engels PUAS. Naast 23 Amerikaanse landen is ook Spanje hiervan lid. Die organisatie nu is van plan om van 1989 t/m 1992 jaarlijks in de aangesloten landen zegels te gaan uitgeven met als gemeenschappelijk motief de ontdekking door Columbus. Naar het zich laat aanzien, zal ook de USA hieraan meedoen. Van Canada is nog niets vernomen.

Dan opent zich een nieuw verzamelgebied! De thema's zijn al bepaald: in 1989 Volkeren in de pre-Columbiaanse tijd; in 1990 Natuurschoon, gezien door de Ontdekkers; in 1991 Ontdekkingsreizen; in 1992 de Viering van het Quincentennial: vijfhonderd jaar Amerika.

Voor de ontwerpen wordt een prijsvraag uitgeschreven. Het aantal uit te geven zegels en de frankeerwaarden staan nog niet vast. Of daarna de gewoonte zal worden voortgezet, wordt later beslist. Wij houden u, als altijd, op de hoogte.

G. G. Cohen
EERSTE VLUCHTEN IN CANADA

In een land zo uitgestrekt als Canada is het vliegtuig het aangewezen middel om naar veraf gelegen plaatsen post te vervoeren. Na de eerste wereldoorlog begon een aantal ex-piloten van de Royal Canadian Air Force, met toestemming van de Canadese overheid, postdiensten, die ze zelf vlogen in kleine tweedehands vliegtuigjes. In onze eigen "Usca Post" is op pagina C 33-42 over deze luchtpostpioniers en over de semi-officiële luchtpostzegels van Canada een interessant artikel verschenen. In de dertiger jaren werden deze particuliere en semi-officiële postdiensten echter geleidelijk opgenomen in het officiële postverkeer, en in 1934 was deze overgang compleet.

Dat nam niet weg dat steeds meer en steeds verder nederzettingen werden gesticht, die (post)verbindingen met de buitenwereld nodig hadden. Inmiddels begon echter ook het verschijnsel van het filatelistisch "maakwerk" toe te slaan, en op de Eerste Vluchten naar deze bestemmingen werden grote aantallen speciale eerste vlucht enveloppen meegenomen, veelal voorzien van een bijzonder handstempel, aangebracht op een blanco enveloppe. Enkele honderden verschillende zijn hiervan bekend en een speciale catalogus leert ons, dat de meeste daarvan vrij goedkoop zijn: 6 à 8 Canadese dollars.

Deze enveloppen vormen een bijzonder aardig en betaalbaar verzamelgebied van Canada. Daarbij geven ze ook nog een erg goed beeld van tempo en richting van de ontwikkeling van dat enorme land.

De meeste eerste vluchten hadden plaats in

de jaren 1932-1938. Een enigszins bijzondere plaats daarin nemen de vluchten naar Yukon en de North West Territories (N.W.T.) in, waarvan er aanmerkelijk minder bestaan. Een klein aantal van die schilderachtige eerste vlucht brieven vindt u afgebeeld op de bladzijden 922-924.

A. Q. de Flines
DE DERDE DIMENSIE
Iets over Reliëfdruk

De meeste filatelisten beschouwen een postzegel als een tweedimensionaal voorwerp, dat volgens één van de bekende druktechnieken (hoog-, vlak- of diepdruk) wordt vervaardigd. Wanneer men echter de moed kan opbrengen eens te zoeken naar zegels, die zijn gedrukt met gebruikmaking van de derde dimensie (reliëfdruk en "prägdruck"), wordt die moeite rijkelijk beloond. Het aantal zegels met hoogteverschillen is groter dan men in eerste instantie denkt, maar bovendien zijn de vermoedelijke redenen waarom men deze druktechnieken toepast zeer verschillend.

De reliëfdruk (officieel staalstempeldruk geheten) maakt gebruik van een vrij diep gegraveerd stempel en een tegendrukstempel van zachter materiaal, waardoor voelbare verschillen in hoogte op het zegelbeeld tot stand komen. De Amerikaanse Scott Specialized Catalogue geeft in zijn voorwoord een uitstekende beschrijving van deze techniek die in het Engels "embossed printing" heet. Dat reliëfdruk reeds bij de eerste postzegels werd toegepast, blijkt uit de (Yvert) nrs 5 t/m 7 van Groot Brittannië. Toentertijd moet het doel zijn geweest mensen er-

van te weerhouden valse zegels te drukken: immers, de zegels werden in één kleur gedrukt en waren eenvoudig na te maken. De veel moeilijker reliëfdruk en de daarvoor benodigde kostbare stempels hadden een afschrikwekkende werking.

Dezelfde argumenten zullen gespeeld hebben bij de fabricage van enveloppen met voorgedrukte zegels. Dit, vooral in de USA populaire, artikel vertoont meestal reliëfdruk.

Behalve door het op de markt komen van namaakzegels werd de toenmalige post nog door een ander gevaar bedreigd: het afwassen van de stempelinkt om zegels meermalen te gebruiken. Om dat te voorkomen, voorzagen de Amerikaanse posterijen hun zegels van een "grill", een soort rasterpatroon in reliëf waardoor de stempelinkt in het papier werd opgezogen en uitwassen onmogelijk werd. De "grill" - soms met de punten naar boven en soms naar beneden - is in de USA toegepast in 1867 en later.

Wellicht omdat een zegel, uitgevoerd in reliëf, enigszins doet denken aan een notariszegel of een officieel lakzegel, werd door Engeland al in 1694 gebruik gemaakt van zegels in reliëfdruk voor het innen van belastingen.

Een aardig voorbeeld van toegepaste reliëfdruk vond ik op een envelop voor de locale post in Shanghai uit 1893. In die tijd hadden 12 naties concessies in die stad. Op een effen ondergrond in vlakdruk, met uitsparingen voor de kleurloze (zogenaamde) blinddruk, zijn in reliëf de vlaggen van de 12 landen geperst. De tekst is deels in blinddruk en deels in zwarte reliëfdruk.

Op een ander exemplaar van deze serie is nog een jubileum-opdruk in boekdruk aangebracht!

In het heden dient de reliëfdruk om aan de ontwerper van de zegels letterlijk een dimensie extra te bieden om op een klein vlak toch veel uit te beelden. Voorbeelden zijn: Finland 1968 rol papier en een boek, waarover een sparreboom in reliëf; B.R.D. 1980 Congres Gehoorgestoorden: geluidstrillingen naar een oor in reliëf; UNO 1981: embleem in reliëf op groene ondergrond; e.v.a.

Een andere methode om een verhoogd oppervlak op papier te verkrijgen, is de z.g. imitatie-reliëfdruk, waarbij een dikke, lakachtige inkt wordt gebruikt die bij het drogen op papier voelbaar blijft. Aangezien niet van een stempel met tegenstempel gebruik wordt gemaakt, blijft het papier aan de achterzijde volkomen vlak. Zegels met deze inkt heb ik nog niet ontdekt, maar de afbeelding van de FDC van de Duitse Post van 11 september 1972 ter gelegenheid van de Dag van het Boek (waarschijnlijk bij velen uwer bekend) is op deze wijze gedrukt.

Tenslotte nog iets over de verandering in het papieroppervlak, die ontstaat bij het persen (prägen) van een verhit koperen stempel op de beeldzijde van een zegel. Dikwijls gaat het hierbij om een uiterst dun laagje metaal (b.v. goud), dat van een folie door de hitte op het papier van de zegel wordt overgebracht. Ook bij gebruik van een harde ondergrond is de druk toch zo groot dat het aldus bewerkte gedeelte aan de achterzijde duidelijk voelbaar is. Een zeer fraai voorbeeld hiervan is de zegel van de UNO van 1968 met de vlam van de mensenrechten in goudstempeldruk.

.....
Ik zoek nu naar postzegels die in zeefdruk zijn vervaardigd; het is mij niet bekend of die bestaan. Vragen of opmerkingen kunt u richten aan: A. Q. de Flines, J. F. Everts-
laan 3, 1406 KN Bussum.

OPINIES OVER DE USA-ZEGELS VAN 1987

De opiniepeiling door "Linn's Stamp News" leverde het volgende resultaat op voor de categorieën langlopende zegels (D), gelegenheidszegels (C) en postwaarden (P):

MEEST POPULAIRE UITGIFTEN (D + C + P)
American Wildlife (veruit bovenaan); boekje Locomotieven; Kantklossen. Onderaan staat de "T" test-coil Flag over Capitol.

BESTE ONTWERP

D: Vlag met Vuurwerk; Canal Boat; nieuwe 2 cent Locomotief.

C: American Wildlife; boekje Locomotieven; Kantklossen.

P: briefkaarten Take Pride in America; Timber Line; Constitutional Convention.

SLECHTSTE ONTWERP

D: Julia Ward Howe; Vlag met Vuurwerk; Tow Truck.

C: Pan American Games; United Way; Marokko.

P: Official Mail envelop; 14c Vlag briefkaart; Stalen Ploeg briefkaart.

BELANGRIJKSTE UITGIFTE

D: Vlag met Vuurwerk; "T" test-coil Flag over Capitol; Red Cloud.

C: Ondertekening van de Constitutie; boekje Drafting the Constitution; Am. Wildlife.

P: briefkaarten Constitutional Convention; Take Pride in America; 14c Vlag.

MEEST OVERBODIGE UITGIFTE

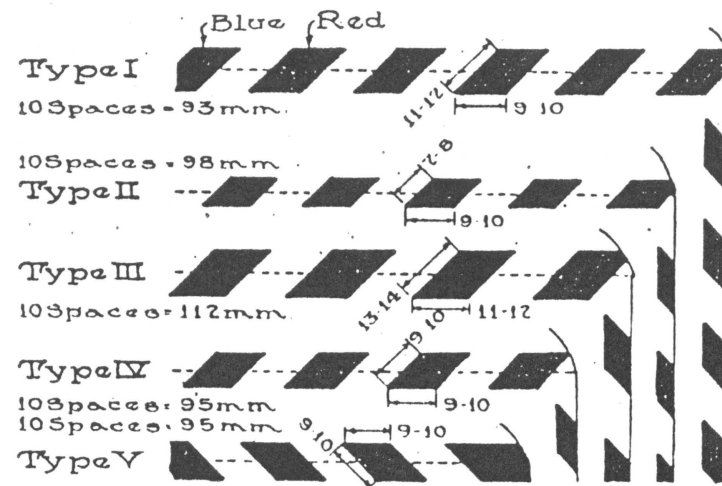
D: Bret Harte; "T" test-coil Flag over the Capitol; nieuwe 2c Locomotief.

C: Boekje Goede Wensen; Certified Public Accountants; Marokko-zegel.

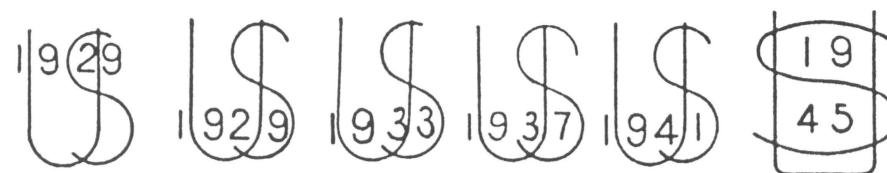
P: Official Mail envelop; briefkaarten Stalen Ploeg en 14c Vlag.

Niet verrassend dus: de nationale symbolen gooien weer de hoogste ogen. Maar zingen wij zelf ook niet "We are the champions"?

AIR POST STAMPED ENVELOPES

1. Borders

2. Watermerken

3

Die A

Die B

Die B

4

Die B2

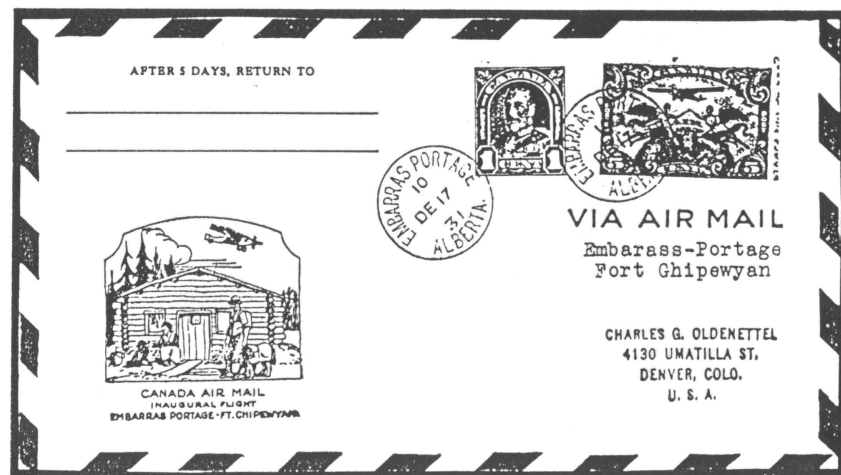

Die C

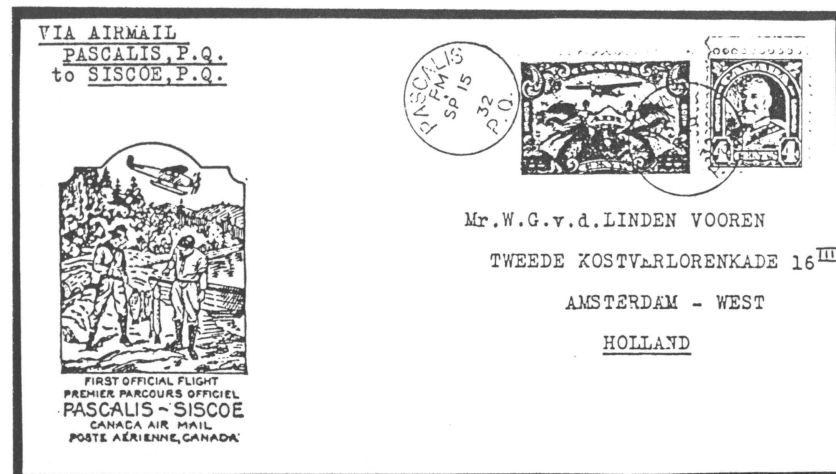

Die B

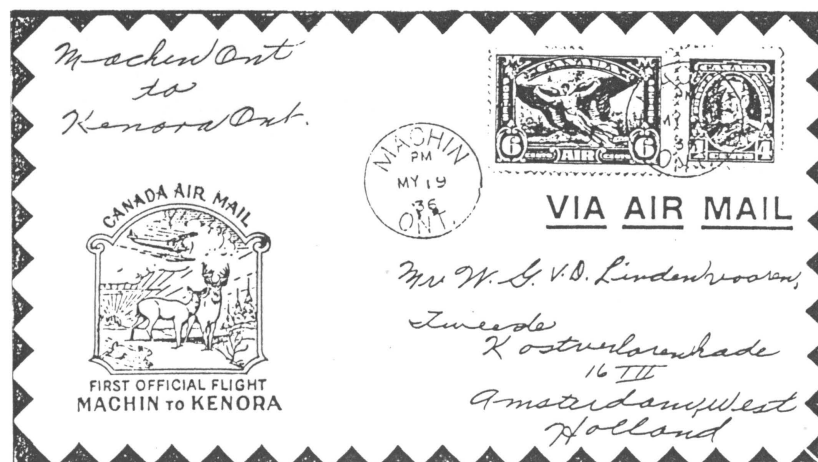
EERSTE VLUCHTEN IN CANADA

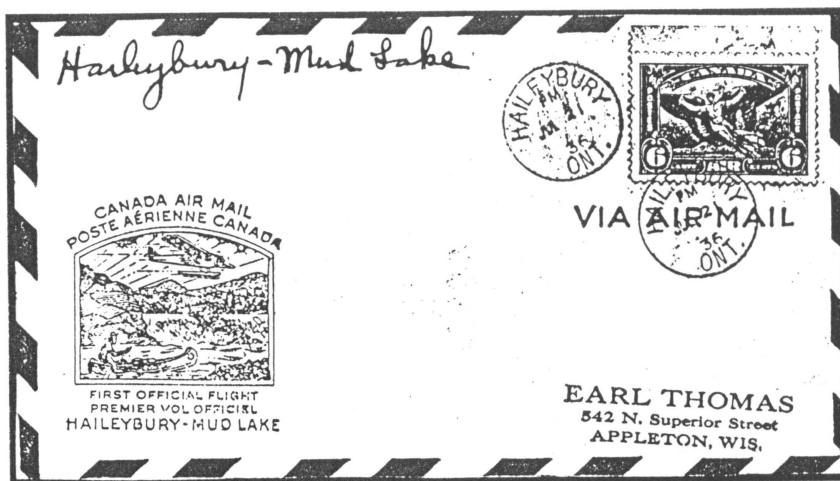
1. 17 december 1931

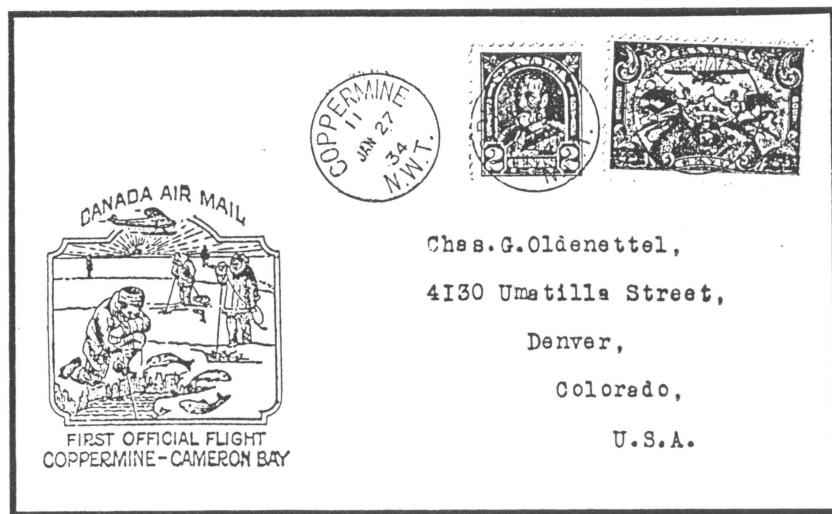
2. 15 september 1932

3. 19 mei 1936

4. 21 juni 1936

5. North West Territories. 27 januari 1934

Gerard J. Soldaat
WAT EN HOE VERZAMELEN WIJ ? (5)
De U.S. Air Post Stamped Envelopes
1929-1944

Postal Stationery is volgens ons Vademecum postpapier met ingedrukte postzegels, uitgegeven door de Post. Hiertoe behoren enveloppen, briefkaarten, wikkels, aerogrammen, enzovoorts.

Alvorens in te gaan op een deel van de Amerikaanse postal stationery eerst even een aantal verklarende termen om de begrippen duidelijk te maken:

DIE. Dit is, om het eenvoudig te houden, de matrijs, maar kan ook gelezen worden als "type".

BICOLORED BORDER. Rand van de enveloppen, uitgevoerd in twee kleuren, namelijk rood en blauw, gescheiden door een wit vlak.

BLOBS. Druppels, vlekjes.

ENTIRE. In zijn geheel, onbeschadigd. Zie verder ook het Vademecum.

Op 12 januari 1929 verschenen in Amerika de eerste voorgefrankeerde luchtpostenveloppen, de Air Post Stamped Envelopes. Ze staan in de Scott Catalogus onder de nummers UC 1 t/m UC 7 en wat menigeen niet in de gaten heeft: ze zijn een bron van veel verzamelvreugde.

Slechts drie waarden werden er in de periode 1929-1944 uitgebracht, namelijk de 5, 6, en 8c, maar er zijn verschillende dies of types.

Deze types zijn van elkaar te onderscheiden door betrekkelijk kleine afwijkingen. De omschrijvingen van deze typen in de Scott Catalogus en in die van de American Air Mail Society (AAMS) dekken elkaar niet helemaal,

maar wij zullen vanuit beide proberen tot één bruikbare omschrijving te komen.

Maten van de Enveloppen

Er zijn enveloppen in drie verschillende maten uitgegeven, die volgens de AAMS de volgende nummers hebben:

No.	Inches	Centimeters	Dag v. Uitgifte
13	3 3/4 x 6 3/4	17.14 x 9.52	12 jan. 1929
5	3 1/2 x 6 5/16	16.03 x 8.89	1 febr. 1929
8	4 1/8 x 9 1/2	24.13 x 10.80	1 febr. 1929

(Bij de centimetermaten zijn de horizontale maten vooraan gezet. 1 inch = 2.54 cm.)

Bicolored Borders

In aanvulling op de speciaal ontworpen zegels zijn de air mail enveloppen te herkennen aan de randen die bedrukt zijn met rode en blauwe ruiten, die gescheiden zijn door witte vlakken. Deze randen lopen van de voorzijde door naar de achterzijde (zie afb. 1 op blz 921).

TABEL VAN DE 5 TYPEN BICOLORED BORDERS

Type	Ruiten in mm horizont.	Ruiten in mm diagonaal ¹⁾	Voorkomende nrs. envelop- pen (z. maten)
1	9 à 10	11 à 12	5, 13 ²⁾
2	9 à 10	7 à 8	5, 13
3	11 à 12	11 à 12	8
4	9 à 10	7 à 8	8
5	9 à 10	7 à 8	8 ³⁾

1) De diagonale maten moeten met open flap worden gemeten. Dat is bij opengesneden enveloppen wat lastig, maar wel te doen.

2) Een rode ruit in de rechter bovenhoek. De laagste punten van de bovenste rij ruiten wijzen naar links (afb. 1, type IV).

3) Als type IV, doch hier wijzen de ruitpunten naar rechts.

Enveloppen zonder Bicolored Borders

In verband met de enorme vraag naar de 6c enveloppen bij de troepen overzee gaf het Post Office Department de drukker toestemming tot de aanmaak van enveloppen zonder bicolored border. Het ging hier om producties tot 40 miljoen stuks per maand. De eerste werden in 1944 afgeleverd. Die gingen alle naar overzee op een klein deel na: dat kwam door een fout op binnenlandse postkantoren in Amerika terecht. Volgens de Scott zijn ook in 1934 niet-colored borders uitgegeven, maar daarover heb ik geen gegevens kunnen vinden.

Papier. Watermerk

Het papier van alle enveloppen is wit. Andere kleuren waren niet toegestaan. Het is het zelfde papier als gebruikt werd voor gewone enveloppen, waarbij ook tinten als "creamy white" voorkwamen. Zo ook hier. Het papier bevatte altijd een watermerk, dat behoorde bij het contract waaronder de productie plaatsvond. Het watermerk is altijd een monogram US in enkele lijn, met de datum van het contract in het ontwerp. Het productiecontract werd elke vier jaar vernieuwd, met de watermerken:

1929: boven of onder;	} zie afb. 2
1933, 1937, 1941: onder;	
1945: nieuw ontwerp.	

Identificatie van de verschillende Dies 5c blauw (zie afb. 3)

Die A. De staart van het vliegtuig loopt door tot in de buitenlijn van de letter G van Postage. Het verticale richtingroer is veel ronder dan dat in Die B.

Die B. De staart van het vliegtuig raákt de letter G wel, maar ook niet meer.

Het verticale richtingroer gaat verder naar binnen (zie pijl in de romp). UC 1 zowel als UC 2 komen voor met blauwe vlekjes (blobs) veroorzaakt door onnauwkeurigheden in de dies en/of de inktrollen. Die blobs zijn niet constant.

6c oranje (zie afb. 4)

De 6c kent een drietal dies:

Die B. Gelijk aan de 5c behalve de waarde.

Die B2. Gelijk aan B, met dien verstande dat het cijfer "6" dunner is dan in Die B. In feite zijn er elf dies van B2, alle met zeer kleine verschillen in de maat van de "6" of de plaats daarvan in het geheel.

Die C. De middelste lijn van de E in Postage is korter dan de andere lijnen. Evenals bij Die B van de 5c gaat het verticale richtingroer naar binnen. Ook staat de S iets dichtter bij de O dan bij de T.

8c olijfgroen (zie afb. 5)

Deze kent slechts één die, namelijk Die B.

De 6c was, evenals de 8c, een afleiding van de 5c. Bij de productie van de 6c werd geen nieuwe matrijs gebruikt. Men wijzigde een aantal malen het cijfer op de oude platen, waardoor echter een groot aantal kleine afwijkingen ontstond. Toen deze afwijkingen werden ontdekt, dacht men dat er nieuwe dies waren gemaakt en in tal van publicaties werd daarop geattendeerd.

Het was o.a. F.D. Collins die hierover een studie publiceerde in de "American Philatelist". Het Post Office Department deed uit de doeken hoe het in elkaar zat, en er werden 11 afwijkingen vastgesteld. De verschillen waren echter zo klein, dat het zelfs moeilijk is die in afbeeldingen weer te geven. Alleen superspecialisten wagen

zich er aan en wie meer details wil hebben wordt verwezen naar de artikelen van F.D. Collins in de "Essay Proof Journal" en de "American Philatelist" van januari 1946.

Uitknipsel of Hele Enveloppe

Het verdient aanbeveling de "zegels" niet uit te knippen, maar de enveloppen in hun geheel te bewaren: entire. Maar iedereen is daar natuurlijk vrij in. Het gehele stuk maakt het mogelijk de totaliteit te beoordelen, dus:

- a. die
- b. maat van de envelop
- c. watermerk
- d. type border.

Het vaststellen van een watermerk in een envelop is niet altijd gemakkelijk en zeker niet als de envelop niet opengesneden is. Maar ja, men kan nu eenmaal niet altijd alles hebben.

Overzicht van de vele Variëteiten

E	Die	Nominale Waarde	Border Type	Maat Envelop	Opm.
1	A	5c	1	5 of 13	albino
2	A	5c	2	5 of 13	albino
3	A	5c	3	8	albino
4	A	5c	4	8	
5	A	5c	5	8	
6	B	5c	2	5 of 13	
7	B	5c	4	8	
8	B	5c	5	8	
10	B	8c	2	13	
11	B	8c	2	8	
15	B	6c	2	13	albino
16	B	6c	4	8	albino
17	B	6c	13	13	
17a	B2	6c	geen	13	dunne 6 1944
18	C	6c	2	13	1943
19	C	6c	geen	13	1944

Albino = albino impression, blindreliëfdruk. Op zulke enveloppen ontbreekt door een productiefout de kleur. De brief bleef geldig voor frankering en wie zo'n stuk heeft, bezit een leuke maar niet al te zeldzame variëteit.

Conclusie

Het is alleszins interessant om eens wat meer aandacht te besteden aan deze drie waarden van de Air Post Stamped Envelopes van 1929 - 1944 en ze niet zonder nader onderzoek op één hoop te yegen.

Veel gegevens zijn ontleend aan de American Air Mail Catalogue, Volume I, 4th Edition, 1966, van de American Air Mail Society.

VRAGEN? IEMAND NOG VRAGEN?

VRAAG 18. Wat is (in Canada) het verschil tussen: a) een General Post Office; b) een Chief Post Office; en c) een Letter Post Office? - En wie geeft de juiste vertaling van Postmaster General (in Canada). Is dat hetzelfde als General Postmaster? En wat doet een Deputy General Postmaster?

VRAAG 19. Volgens blz 481 van "Usca Post" komen in de serie Great Americans waarden voor met één ongetande kant, als gevolg van het bezwijken van de apparatuur. Kunt u een compleet overzicht publiceren van de nummers waarbij dit verschijnsel optreedt?

Dat kon Usca Post niet en daarom trechterde de redactie de vraag door naar haar collega's van "Linn's Stamp News". De betrokken rubriekschrijver van dat blad antwoordde van plan te zijn er een artikel aan te wijden. Als hij dat doet, hoort u van ons!

KORT AMERIKAANS

Te beginnen met de op 7 juli verschenen zegel van 16.7c in de Transportation serie (met de afbeelding van een popcorn-wagen) zullen de "fractional stamps", de zegels met een frankeerwaarde in decimalen achter de komma, alleen nog verschijnen in de vorm "service-inscribed", d.w.z. met de aard van de dienstverlening waarvoor ze zijn bedoeld erop gedrukt. Bij de zegel van 16.7c luidt die service "bulk rate", want dat is het nieuwe tarief voor 3e klas partijzendingen. Tot nu toe waren de "fractionals" ook zonder die tekst te koop (zie de 5.5c, 7.1c, 8.5c en 17.5c in de Transportation serie). Scheelt toch weer in de portemonnee!

De 20c zegel met Harry S. Truman erop uit de serie Great Americans is herdrukt, en wel op de A-pers. In plaats van "floating" plaatnummers hebben de drukvellen er nu 4 op vaste plaatsen. Of de zegels zelf ook te onderscheiden zijn van de oorspronkelijke druk kunnen wij u nog niet zeggen: we hebben ze nog niet onder ogen gehad.

De 25c Jack London zegel uit de serie Great Americans is de eerste uit die serie, die ook in boekjes werd uitgegeven, en wel van \$ 1.50, \$ 3 en \$ 5. De beide eerstgenoemde bevatten velletjes van 6, gedrukt op de C- en D-persen - praktisch identiek - en gebonden op de Goebel-machine. De tanding is $10 \times + 9\frac{3}{4}$. Het \$ 5-boekje komt van de A-pers en bevat velletjes van 10, geperforeerd op de Eureka met de tanding 11. Er zijn dus 3 verzamelbare variëteiten: de velzegel tanding 11 en de boekjeszegels met de tanding 11 resp. $10 \times + 9\frac{3}{4}$.

De belangwekkende collectie U.S. en buitenlandse zegels van Boys Town in Nebraska, de plaats die u kent uit de films met Spencer Tracy, wordt, na 30 jaar voor het publiek toegankelijk te zijn geweest, verkocht en verspreid. In augustus vorig jaar ging het Boys Town Philatelic Center dicht, zogenaamd voor een inventarisatie. Een flink deel van de collectie blijkt al ondershands verkocht te zijn aan Marvin Shinkman, voor \$ 37.000. Deze postzegelhandelaar uit Encino, CA, won in 1986 \$ 44.000 met het TV-spelletje "Jeopardy". Hij had dat geld slechter kunnen besteden, maar Boys Town krijgt heel wat kritiek op dit "onderonsje" te slikken.

Het "bright-white" papier voor briefkaarten, dat in 1987 in gebruik werd genomen, is uit de gratie. De witmakers erin veroorzaakten een rode fluorescentie die soms het automatische opzet- en stempelproces stoort. Er wordt nu enkel nog wit papier zonder witmakers gebruikt. De "America the Beautiful"-kaart bestaat op beide papiersoorten. Die zijn echter nauwelijks van elkaar te onderscheiden.

De rozen bloeien niet alleen in Picardië, maar ook in de States. Na de 25c Love zegel met een roze roos, die op 4 juli uitkwam, ontloken op 8 augustus rozen op een zegel van 45c: vijf gele en vijf rode. Die krijgt u zelfs in ons bloemenlandje niet voor dat geld. De zegel is vooral bestemd voor het frankeren van trouwkaarten, uitnodigingen en groot formaat wenskaarten.

De USPS heeft er ook een "philatelic Love folder" aan vastgeknoopt, met een vers van Elizabeth Barrett Browning, getiteld "How do I love thee", plus een blok van vier van elk van de beide Love-zegels. Is toch echt lieflijk en rooskleurig allemaal?

Van het vel met 50 in het wild levende Amerikaanse dieren uit 1987 is een exemplaar gevonden zonder de kleur magenta. Daardoor zien ook de bruine, violette en oranje tinten er anders uit. Een verzamelaar in Noord Michigan, die 125 zegels kocht, kreeg er een half vel foutdrukken bij. Op zijn vraag kreeg hij zowaar ook de andere helft. Hij lijkt te boffen, want verdere meldingen van deze foutdruk zijn er niet.

Ook Robert E. Tallon in Fort Worth, Texas, werd door Tante Pos goed bedacht: hij vond een strip van 32 ongetande E-zegels in een rol die hij bij het hoofdpstkantoor had gekocht. Waarom gebeurt dat ons nou nooit?

Ontwerper Wim Crouwel - u weet wel van onze Crouwelzegels - is kennelijk geen filatelist. In een interview met "Vrij Nederland" voorziet hij het einde van de postzegel binnen een paar jaar. "Iedereen gaat faxen, er zijn frankeermachines en er komt een methode om brieven elektronisch te merken waarna de portokosten automatisch worden afgeschreven." Zal best waar zijn, maar hij weet kennelijk niet dat er over de hele wereld elk jaar weer méér zegels worden uitgegeven!

"U.S. Postage Stamps", de jaarlijkse uitgave van het Post Office Department, zal niet meer verschijnen. Er was bijna geen vraag meer naar. Geen wonder: "Linn's U.S. Stamp Yearbook" en "The Postal Service Guide to U.S. Stamps" bevatten heel wat meer!

Robert Siegel gaat in 7 zittingen de collectie van wijlen Clifford C. Cole Jr. veilen. In de eerste veiling zat een kopstaande Jenny, Scott C3a. Opbrengst: \$ 137.500! Wie zich wat wil verdiepen in deze interessante foutzegels leze "Jenny!" van George Amick, binnenkort in onze Boekerij.

Al is de laatstelijk verschenen "E" - zegel alleen geldig in binnenlands verkeer, toch zullen sommigen uwer hem weer hebben aangetroffen op post uit de USA. Voorzover wij weten, heft de Nederlandse PTT geen strafport op brieven met deze ongeldige zegels. Canada heeft officieel bekend gemaakt de E-zegels te erkennen, ook al is dat strijdig met de bepalingen van de Wereld Post Unie. Helaas zijn sinds 3 april de tarieven voor post naar Canada niet meer gelijk aan die voor binnen de USA, maar hoger

Sinds 27 juni bestaat er een derde variëteit van de 10.1c Oil Wagonzegel uit de Transportationserie, nu met het opschrift "Bulk Rate/Carrier Route Sort." in rood. Aan deze waarde ontstond opnieuw behoefte door de op 3 april veranderde posttarieven.

De in september vorig jaar in een aantal grote steden begonnen proefmet de levering van postzegels op telefonische bestelling ("Stamps-by-Phone") lijkt te zullen slagen. Tot 15 mei werden 103.000 bestellingen gedaan, voor in totaal \$ 4 miljoen. De USPS zet de proef voort tot september en zal dan beslissen of het systeem in het hele land zal worden ingevoerd.

Op de 25c zegel in de Statehood Bicentennial serie die gewijd is aan New Hampshire, verschenen op 21 juni, is afgebeeld "The Old Man of the Mountains." Dat is een bekende markante rotsformatie die van Moeder Natuur de vorm van een mannehoofd heeft gekregen. Die Old Man stond ook op de in 1955 uitgegeven zegel Scott 1068. De gelijkenis tussen beide zegels is frappant, maar de druktechniek verschilt sterk. U mag zelf uitmaken welke U de mooiste vindt.